

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in iudicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

Quæstio XLIV. De Custodia Eucharistiæ, Chrismatis, Et Aliorum
Sacramentorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73045)

tionemque cordis, si fortè celebrandum Mysterium Baptismi in angustiis temporum succurri non potest. Neque enim latro ille pro nomine Christi crucifixus est, sed pro meritis facinorum suorum: nec quia credidit, passus est, sed, dum patitur, credidit. Quantum itaque valeat etiam sine visibili Sacramento Baptismi, quod ait Apostolus (*corde creditur ad justitiam, ore autem confessio fit ad salutem*) in illo latrone declaratum est. Sed tunc impletur invisibiliter, cum Mysterium Baptismi non contemptus religionis, sed articulus necessitatis excludit. Et sicut in illo latrone, quod ex Baptismi Sacramento defuerat, *complevit Omnipotentis benignitas*, quia non superbia, vel contemptu, sed necessitate defuerat; sic in infantibus, qui baptizati moriuntur, eadem gratia Omnipotentis implere creden-

da est, quod non impia voluntate, sed ex aetatis indigentia, nec corde credere ad justitiam possunt, nec ore confiteri ad salutem. Nec obstat c. Firmissime. 3. de Con. 360 fecer. dist. 4. dicens, neminem posse salvari *sine Sacramento Baptismi*, quod datur in nomine Patris, Filii, & Spiritus Sancti, loquitur enim de illo, qui potest, & non vult; seu contemnit, non autem quem excludit articulus necessitatis, ut habetur in textu relato n. supra. Deducitur 2. Baptismum fluminis, & sanguinis prodesse non tantum parvulis, sed etiam adultis, si Baptismum fluminis non contempserunt, aut neglexerunt; Baptismum autem fluminis, solis adultis, non parvulis; cum habere nequeant fidem & charitatem actualem ex defectu usus rationis, &c.

QUÆSTIO XLIV.

IN TITULUM XLIV.

DE CUSTODIA EUCHARISTIÆ, CHRISMATIS, ET ALIORUM SACRAMENTORUM.

3631 **D**Uobus capitulis absolvitur hic titulus. In c. 1. (quod desumptum est ex CC. generali) statuit Innocentius III. *ut in cunctis Ecclesiis Chrisma & Eucharistia, sub fideli custodia, clavibus adhibitis, conserventur. Ne possit ad illa temeraria manus extendi ad aliqua horribilia, vel nefaria exercenda. Si vero is, ad quem spectat custodia, ea incaute reliquerit, tribus mensibus ab officio suspendatur: & si per ejus incuriam aliquid nefandum inde contigerit, graviori subjaceat ultioni.*

3632 Circa quem textum not. 1. per CC. generale simpliciter, & sine addito prolatum, intelligi CC. Lateranense 2. quando dicitur *Chrisma, & sacram Eucharistiam* servari debere *sub fideli custodia*; nimirum *sub clavibus bene custodita*, & hoc in loco singulari, mundo etiam, & signo (consequenter sub sigillo) honorificè

collocatam, devotè, ac fideliter conservatam, etiam observari sub nominatis terminis in c. Sanè 10. de celebrat. Missarum, districtè præcipi ab Honorio III. & Innocentio III. qui poenâ, in dict. c. 1. h. t. in hac custodia negligentes statutâ, mulctari jubet.

Not. 2. Per ea verba, *ad horribilia, & nefaria exercenda*, notari maleficia humanum, qui quandoque sacram Eucharistiam surripuerunt vel ad utendum sacra hostiâ pro nefariis suis superstitionibus, vel venundandam impiis Judæis, & hostibus Christiani nominis, eam indignissimè tractantibus, unde ad illa verba: *ne possit ad illa temeraria manus extendi*, notat Barbof. in cit. c. 1. n. 3. ex Boërio, hominem, qui furatus fuit calicem, in quo aderat sanctissimum Sacramentum Eucharistiæ, & illud manducavit, fuisse in loco Ecclesiæ suspensum, & postea in frustra concisum, testante Boërio.

Deif.

Decif. 254. n. 15. in fine, & pluribus, quos refert Fatin. in prax. crimin. g. 72. n. 62.

3634 Not. 4. ex Gonzalez c. 1. h. t. n. 3. ea verba, quæ sequuntur in præfenti rubrica, & aliorum Sacramentorum, accipienda esse improprie, & in lata acceptione pro oleo extrema unctionis, & rebus, quæ Sacramentorum usibus deputata sunt, de quibus in cap. 2. *Chrisma* enim, *oleum*, & similia Sacramenta non sunt, cum non persistant, nec dentur in permanendo, sed tantum Sacramentalia, vel rectius materia Sacramenti remota.

3635 In c. *Relinqui*, ult. h. t. agitur de decencia, & munditie servanda 1. in Ecclesia, 2. in vasis ministerii, vestimentis ministrorum, pallis Altarium, corporalibus, & reliquis ad Sacra in Ecclesiis ministeria pertinentibus, hinc prohibetur, ne Clerici Ecclesias sic disponant *supellectilibus propriis, & etiam alienis, ut potius domus laice, quam DEI basilica videantur*; non considerantes, quod Dominus non sinebat ut vas transferretur per templum, nisi propter hostiles incurfus, aut incendia repentina, seu alias necessitates urgentes, ad eas oporteat habere refugium: sic tamen, ut necessitate cessante res in loca pristina reportentur. Deinde, ne non solum Ecclesias dimittant incultas, verum etiam vasa ministerii, & vestimenta mini-

strorum, ac pallas Altaris, nec non ipsa corporalia tam immunda relinquunt, quod interdum aliquibus sunt horroni; *qua de causa precipimus quoque*, inquit ibid. Innocentius III. *ut Oratoria, vasa, corporalia, vestimenta prædicta, munda & nitida serventur; nimis enim videtur absurdum, in Sacris sordes negligere, quæ dedecent in prophanis*. In hac materia esse negligentem contra tam graviter præceptam observantiam in custodia Eucharistiæ, Chrismatis, & sacri olei pro extrema unctione; in munditia sacrorum vasorum, & vestimentorum, quam absurdum, & alienum sit à Christiano homine, taceo Presbyterorum statu, nemo est, qui non videt; sunt, qui testantur, Curatum à ministrato viatico reducem, capsulam, quæ sacra adhuc particula continebantur, rejecisse in mensam sui Conclavis, omnibus patuli, relictam in longum tempus, paramenta Sacerdotalia (etiam ex optima materia) tam sordide projecta, & in plicas contorta, ut merito horreret honestus Clericus iisdem indui ad sacrificandum corporalia, & purificatoria tam nigra, mucida, & omni profus honestate destituta, ut sine scandalo etiam rudium spectari non possent, &c. &c. V. Quintanaduenas tr. 4. singularium Theol. moral. à singulari. 1.

QVÆSTIO XLV.

IN TITUL. XLV. DE RELIQUIIS, ET VENERATIONE SANCTORUM.

Hic titulus reperitur etiam in Sexto, Clementinis, & Extravagantibus; continet duas partes, ut patet ex Rubrica tituli. Quoniam vero de veneratione, & cultu sanctorum contra Sectarios, ex professio agitur in Theologia polemica, de Controversiis Fidei; ea solum hic exponemus, quæ per sacros canones *h. t.* præscribuntur.

ARTICULUS I.

De Veneratione Sanctorum.

3636 **A**nte resolutionem supponendum, quod inter *Sanctum*, & *Beatum*

notet Gavantus *tom. 2. ad Rub. Breviarii, Sect. 1. cap. 5. tit. 2. n. 12.* discrimen; quia *Sanctus* intelligitur canonizatus ab Ecclesia, cui publicus, & universalis conceditur cultus: *Beatus* ille, in cuius cultu quoad locum, tempus, & ritum, Sedes Apostolica limitatè procedit. Hinc licet omnis *Sanctus* sit *Beatus*; tamen econtra *Beatus*, dici nequit *Sanctus*, nisi improprie; sic Pereyra in Elucidario 2. elucidat. 2. sect. 2. n. 1404. ratio patet ex dato discrimine. Suppon. 2. *Sanctos*, præcedente hac vitæ, & miraculorum discussione, *beatificari*, & postea *canonizari*, inter *beatificationem* porro, & *canoniza-*

tionem